

शैवापा

१ ती

विष्णोः

हस्तेनोप-पाप

श्रीशंकराय नमः ॥ अकालमृत्युं जितवान् श्वेतो राजा महापुने ॥ तां शांतिं कृपया विद्वन्पथा नैवेकुं महर्षि ॥ १ ॥ उवाच ॥
सोवाच ॥ ॥ सुराजापौ प्रशांत्यर्थं शैवापा मर्जनं मेदा ॥ भक्त्यारक्षयेन्नात्मानो भूवम ॥ २ ॥ सर्वरक्षा करं पुरं पुरं
क्षौद्रं शिवभाषितम् ॥ विधिनै शंकरात्प्राप्नो विधेर्दक्षस्ततो भूगैः ॥ ३ ॥ भूगोक्तं कृतो गौर्गो गौर्गो कृतो मही प
॥ श्वेताच्चेकोशिकश्चाहंतस्मात्संप्राप्तवानहं ॥ ४ ॥ शिवं शांतिकरं पुरं पठेत्सर्वार्थसाधनं ॥ नमस्कृत्वा महेशाचरामं
हस्तेनोप-पापं शायशं भवे ॥ ५ ॥ आधिव्याधिं परितानां विधे रूपाहतात्मनां ॥ पुरं प्राणां तथा स्त्रीणां भक्त्या च प्रयतात्मनां ॥ ६ ॥ सर्व
तिं करं पुरं पठेत् शैवापा मर्जनं पठेत् ॥ विधिवत्प्रयतो भूत्वा कुरुहस्त्यन्यधीः ॥ ७ ॥ मार्जयेत्सर्वगात्राणि कुरुग्रीवादि
तत्परः ॥ त्रिपुंड्रं भस्मना कृत्वा शुचिरीशान्मानस ॥ रोगग्रहं विद्यात्तानां कुर्याच्छांतिमिदं शुभां ॥ ईश्वरस्य सुखां
शत्रुहरं पार

जान्निर्गतां पापनाशनी ॥ ८ ॥ ॥ जैमिनिहवाच ॥ ॥ भगवंस्त्वामहं प्रष्टुमिच्छामि कं वदस्व ततः ॥ विधिनान् च
कर्त्तव्यां प्राप्नुयाद्दुःखतरं परं ॥ ९ ॥ देवदेवात्महं शानादिस्तृणां च य प्रभो ॥ ॥ दुर्वासोवाच ॥ ॥ सुमेरुशिखरा
सीतं देवदेवमुमापतिं ॥ ११ ॥ स्कन्दनन्दी महाकालविघ्नराजगणार्चितम् ॥ ततो देवगणाः सर्वे मुनयश्च तपोधनाः
॥ १२ ॥ तुष्टुवः परया भक्त्या शंकरं कुरुणा करं ॥ अग्न्यजस्तामगर्भाभिर्वाग्भिलु परया मुदा ॥ १३ ॥ तत्र ब्रह्मा
सीतः सर्वलोकपितामहः ॥ सदाशिवं नमस्कृत्य वद्वां जलिरभासत ॥ १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ देवदेव महादेव सर्वलो
कहितेरतः ॥ रहस्यं किंचिदिच्छामि प्रष्टुं त्वां भक्तवत्सल ॥ भूतैर्ग्रहेश्वरैर्गैश्च विविधैः प्राणिनः सदा ॥ पीड्यंते दुः
खिताः सर्वे महादेव जगत्प्रभो ॥ १६ ॥ ते प्रां शांतिं वदस्व त्वं ग्रहव्याधिविमोचनी ॥ ब्रह्मणो वचनं कृत्वा देवस्त्रि

श्रीवापा
२

भुवनेश्वरः॥१७॥ प्राणिपीडादिनिरताग्रहभूतदिशक्षमाः॥ रोगाश्चविविधायेचल्लूताविस्फोटकादयः॥१८॥ वा
लग्रहाश्चयेकेचिद्येकेचित्सात्तिपातिकाः॥ प्राणिनां दुःखदाः संतो विचरन्ति महीतले॥१९॥ तानानेतुंगणाः
सर्वे ह्यारुताः शंभुना स्वयं॥ गरीरुक्तस्तदाशंभुः किंकर्तव्यजगत्प्रभो॥२०॥ आजापय महादेव कर्मः शीघ्रं
त्वदाज्ञया॥ दयानिधेमहादेव सर्वदुःखविनाशन॥२१॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ शृण्वंतु च गणाः सर्वे त्रै
लोके विचरन्ति ये प्राणिपीडाकरा दुष्टा रोगग्रहनिशाचराः॥२२॥ लोकानां विविधं दुःखं प्रयच्छन्ति सदा धमाः॥
यत्र कुत्र स्थिताः सर्वे ह्यनेयास्ते तु सांप्रतं॥२३॥ ततः शिवगणाः सर्वे ह्यनिर्भरमानसः॥ दुष्टाक्ता नानया
मा सुखे लोके स्थान शिवाज्ञया॥२४॥ वध्वा पृथक् पृथक् पापाग्रहा न रोगास्तु राक्षसान्॥ पापिष्ठाननि संलु

शुद्धा-पात्र

विज-२

भान् कुर्यान्वालग्रहानपि॥२५॥ यथाक्रमं तु ते सर्वे दंडवत्प्रणता भुवि॥ प्राणिपत्यमहेशानमिदं सूचुर्वचो गणाः
॥२६॥ देवदेव महेशान सर्वे दुष्टास्त्वदाज्ञया॥ त्रैलोक्यस्थाः समानीताः प्राणिपीडाकराः विभोः॥२७॥ देवदेव ग्र
हाः सर्वे कुष्मांडा ब्रह्मराक्षसाः॥ वेतालाश्च पिशाचश्च यक्षगंधर्वराक्षसाः॥२८॥ कूडाश्च जृम्भकाः प्रेताः भूताः स्कंदे
ग्रहा अपि॥ महामारी तथा कृत्वा पूतनाग भयातिनी॥२९॥ डाकिनी शाकिनी घोर गदिनी च किरीटिनी तथा॥ अं
तरिक्षचराः शुद्धाः दिव्यास्तु विविधास्तुताः॥३०॥ अपस्मारा महोत्पाता वातपित्तकफोद्भवाः॥ शौक्ता वहुवि
धारेडाः संतता स्त्राहिकादयः॥३१॥ दोषोत्थाः सन्निपातोत्थाः ज्वराः आगंतुकानपि॥ अतिसारैरिरो रोगै
स्त्रीहृत्पुत्रभगंदराः॥३२॥ कूष्ठप्रमेह प्रदरा विडुधाश्च पुरंदराः॥ श्वासकाश क्षयछर्दिकर्माभूलगता मयाः

दुष्टाः १

शुद्धा

दुष्टाः ११ भगंदराः

१२

विनायका-पा

शब्दा

गा-२

श्रीवापा
३

॥३३॥ विस्फोटनूतिकावर्तमुत्र कृच्छ्रमलीमसाः॥ पांडुहिक्का ललाटस्थामुखरोगाश्च दारुणाः॥३४॥ नेत्ररोगा बहु
विधारेणश्चैवोपसर्जिकाः॥ एते चान्ये बहुविधा व्याधयश्चाधयो ग्रहाः॥३५॥ प्रणतुं नैव ये शक्ताः किंपुनस्त्वानि
शिक्षितुं॥ त्वत्तेजसादुशक्तानोऽभिभूताः प्रलयंगताः॥३६॥ आज्ञापय महादेव किंकर्मेधतवाज्ञया॥ सैतां
वाच भगवानीशः क्रोधसमन्वितः॥३७॥ प्राणिनो दुःखितास्त्वते केन दोषेण वे ग्रहाः॥ तत्सर्वं निर्भयाः संतोय
थावद्वक्तुमर्हथ॥३८॥ ग्रहा ऊचुर्महेशानं प्राणिपत्य पुनः पुनः॥ ये ग्रहास्तामसा लोके दुर्वृत्ताश्चाविवेकिनः
॥३९॥ सर्वदा दुःखिता पापाः प्रायो नर्थकराश्च ये॥ तत्कर्कप्रेरितास्त्वते पीडयन्ति च देहिनः॥४०॥ एतावत्क

एतावदेव कथितं देवदेव = १

थितं देवदेवदेव कृपातिथे॥ आज्ञापय महेशानं किंकर्मेधं परंप्रभोः॥४१॥ स एव मुक्तो भगवान्दं करो लो
कशंकरः॥ भूतसंघानुवाचेदं संति धौत्रिदिवोकसां॥४२॥ एतावत्कालपर्यंतं ग्रहे रोगैश्च दारुणैः॥ प्राणि
नः पीडिताः सर्वे दुःखितास्त्रिदिवोकसाः॥४३॥ अतः परंतु यः कश्चित्प्राणिपीडाकरो भवेत्॥ सोऽन्तमेव्यति
मदन्तशांत्या च परयाध्रुवं॥४४॥ त्रिपुंड्रं भस्मना कृत्वा धृत्वा रुद्राक्षमालिकां॥ मदीरितमिमांशांतिं मद्रुक्ता
मत्परायणाः॥४५॥ करिष्यन्ति जना ये च भक्त्या श्रोयन्ति येऽपि च॥ भवद्भिस्ते जनाः सर्वे परिहार्याः सुनिश्चि
ताः॥४६॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि सर्वदुष्टहरं परां॥ साक्षाच्छिवमयीं शांतिं सर्वलोकहिताय च॥४७॥ कुर्यान्त्या
संप्रथमतो मदुक्तेन तु वर्त्मना॥ शिवं न्यसेतु करयोः कुशाशीन उदङ्मुखः॥४८॥ महेशानं न्यसेन्मूर्द्धि शिखा

शैवापा
४

यांशशि शैवरं॥ ललाटे शाश्वतं न्यस्य विरूपाक्षं तु नेत्रयोः॥ ४७॥ वक्त्रे तु पुरुषं न्यस्य कर्णयोस्तु भवं न्यसेत्
॥ नाशिकायां न्यसेत् सर्वभूतनाथमथोष्ठयोः॥ ४८॥ चिबुके तु न्यसेत् स्थाणुं गंडयोस्तु वृषाकपिं॥ श्रीकंठं कं
ठदेशे तु स्कंधयोश्च महेश्वरं॥ ४९॥ कूर्परे मणिं वंधे च ज्योतिर्लिंगं भवं कमात्॥ कक्षयोर्व्योमकेशं च वृषभ
ध्वजं च वक्षसि॥ ५०॥ न्यसेदद्योरंस्तनयोरुदरे त्रिपुरांतकं॥ कंदर्पनाशनं नाभौ कक्षां चाथ कपर्दिनं॥
५१॥ लिंगे न्यसेद्दामदेवं गुदे कालांतकं तथा॥ ऊर्वे स्तु धूर्जटिं न्यस्य जान्वेऽस्त्रिनयनं न्यसेत्॥ ५२॥ जंघ
योर्नीलकंठं च गुल्फयोर्नीललोहितं॥ अंगुष्ठयोर्न्यसेदुग्रं शंकरं त्वंगुलीषु च॥ ५३॥ पादयोश्च न्यसेत्क
क्षां कवचे च कपालिनं॥ अस्त्रे पाशु पतास्त्रं च स्थाणुं वै हं फडित्मथ॥ ५४॥ पूर्वसदाशिवः पातु शंकरः

मार्जन
४

पातु दक्षिणे॥ पश्चिमायां त्रिनेत्रं शश्वतश्चोत्तरे तथा॥ ५५॥ ईशान्यां प्रमथाधीश आग्नेयां च भवस्त
था॥ नैऋत्यां वामदेवोऽथ वायव्यां च परात्परः॥ ५६॥ ऊर्ध्वे श्रीकंठदेवोऽपि अश्वस्तानीललोहितः॥ एता
भ्यो दक्षदिग्भ्यस्तु अंबकः पातु सर्वतः॥ ५७॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा साक्षाच्छिवमयो भवेत्॥ अथ ध्यानं
प्रवक्ष्यामि सर्वपापहरं शुभं॥ ५८॥ ध्यायेच्छिवं तु पंचास्यं त्रिनेत्रं कमलासनं॥ स्फटिकाद्विनिर्भंदेवं कृता
रं च वराभयं॥ ५९॥ दधानं तु प्रसन्नं च चंद्रालंकृतं शैवरं॥ श्रुतं समं तादमेरे प्रसादनिरंते सदा॥ ६०॥
शैवापा मार्जने चास्मिन् नृसिंहाहं सदाशिवः॥ अनुष्टुप् छन्द इत्येतद्देवता च महेश्वरः॥ ६१॥ सर्वादिष्टवि
नाशार्थं विनियोगः प्रकीर्तितः॥ ६२॥ नमोस्तु स्थाणुनूपाय ज्योतिर्लिंगमृतात्मने॥ ६३॥ चतुर्मूर्तिव

स

श्रीगणेशाय नमः

उष्माय भूषितां गायत्रां भवे ॥ नमस्कृत्वा प्रवक्ष्यामि यत्तत्सिध्यतु मेव च ॥ ६५ ॥ महे श्वराय पार्वत्ये महा
कालाय नंदिने ॥ स्कंदाय विष्णुराजाय भूतेशाय शिवाय च ॥ ६६ ॥ क्षेत्रपालाय योगीशायै याय परमा
त्मने ॥ नमस्कृत्वा प्रवक्ष्यामि यत्तत्सिध्यतु मेव च ॥ ६७ ॥ नमो विरिंचिविष्णोरीशभेदाय परमात्मने ॥ सर्वमं
स्थितिसंहारव्यापिताय कर्मभूतये ॥ ६८ ॥ अग्रमेयाय देवाय वसुं स्वाहा स्वधात्मने ॥ माणिमंत्रौ स
धादीनां शक्तिरूपाय शंभवे ॥ ६९ ॥ नमस्ते विष्णुभूताय रक्षोभूतविषच्छिदे ॥ गदागदायौ गदिने दुः
स्वीदीनवलायते ॥ ७० ॥ संद्याय श्वेतनूपाय वाग्विशुद्धाय शार्ङ्गिणे ॥ सद्योजाताय देवाय नमस्ते भवाः
इव ॥ ७१ ॥ नमोज्येष्ठाय देवाय वामाया विष्णुभूतये ॥ नमः करालवक्त्राय कारणाय नमो नमः ॥ ७२ ॥

सद्यः

जंगमाय नमः

सु२
मार्जनी

करणा

देवाय नमस्तु स्रुवायते १

॥ नमो वलविकाराय वलप्रमथनाय च ॥ मनोत्तमाय महंसे सर्वभूतमयायते ॥ ७३ ॥ अघोराय ध
घोराय घोरघोरतराय च ॥ सर्वतः सर्वसर्वाय रुद्रनूपायते नमः ॥ ७४ ॥ महादेवाय देवाय नमस्तु स्रु
वायते ॥ जगद्ध्याय सोमाय सर्वलोकहितायते ॥ ७५ ॥ ईशानाय नमस्तु भ्यं पशूनां पतये नमः ॥ द्वा
विंशदक्षरं सद्यं चतुर्विंशत्कलात्मकं ॥ ७६ ॥ स्फटिकाचलवर्द्धोरं वंदे त्रिजगतां पतिं ॥ सर्वदेवमयं दे
वं सर्वदेवमयं शिवं ॥ सर्वशत्रुविघ्नोन्मादतपभीतिनिवारणे ॥ ७७ ॥ पराय वृहन्नूपाय व्याधिघ्नाय
नमो नमः ॥ वेदाक्षरेण रक्षत्वं प्राणिनां हितकाम्यया ॥ ७८ ॥ रक्षरक्ष महादेव छिन्धि छिन्धि महेश्वर

२॥ ७७ ॥ सर्वव्याधिहरं नित्यं भक्तानां विभवोन्मुखं ॥ द्वाविंशदक्षरे घोरस्त्रयोदशपदग्रहः ॥ ७८ ॥ अनुष्टुप् चतुर्वीक्यं दिशं तु

शिनां शिवं ॥ २

पाप २

गोवापा

६

यको ३

॥ ह्यिन्धि देववर्थां चोरां मर्दमर्दभिचारकं ॥ ८१ ॥ मृत्युं जयमहारतिनिचिषं च परिशोषय ॥ दुष्टं यदु
 रितं देवफटक्षमापय शंकर ॥ ८२ ॥ स्त्रीपुंसयोगदानुग्रादेवमातुषयोस्तथा ॥ शमनयशिवान्ये
 सां प्रपद्यो मापते सुखं ॥ ८३ ॥ दुःखप्रदुर्निमित्तं च महोत्पातं च दारुणं ॥ तत्र दूषं समाख्याय भंज
 भंज जगत्पते ॥ ८४ ॥ नमश्चतुर्धा प्रोद्धत भूतभीतात्मनो भुवः ॥ भूरिभारार्त्ति संहर्त्रे भूतनाथाय
 शंभवे ॥ ८५ ॥ विश्वग्रासाय विकसेत्काटकूटविघाशिने ॥ तत्कलं कांकित ग्रीवनीलकंठाय ते न
 मः ॥ ८६ ॥ नमो देहार्द्धकांताय दग्धदक्षाधराय च ॥ चतुर्वर्गाद्यभीष्टार्थदायिने मायिने नमः ॥

मार्जनं
६

वि३

सुस्तूपाय

वि

८७ ॥ स्थूलाय मूलभूताय शूलदारितविद्धिषे ॥ कालहं त्रेतमश्वं द्रखंडमंडितमौलये ॥ ८८ ॥ नैवा
 ससेकपदीत भ्राता हि सरिदिंदवे ॥ देवदैत्यासुरेन्द्राणां मौलिघृष्टांघ्रये नमः ॥ ८९ ॥ भस्माभक्ताय भ
 क्तानां भुक्तिमुक्तिप्रदायिने ॥ व्यक्ता व्यक्तस्वरूपाय शंकराय नमो नमः ॥ ९० ॥ नमो तकांधरियवे पुर
 ने दिग्देवराह ॥ ९१ ॥ द्विषे नमोऽस्तु दिग्देवराहभेदेने ॥ विघ्नो ह्यसत्फणिकुलवद्धमूर्तये नमः सदा चरवृषवाहनाय ते
 ॥ ९२ ॥ विघ्नं नमरुद्धत वहवौर्वसुंधरा मुखेशरवा मृतमयूरं मूर्तये ॥ नमः सदानरकभयादिभेदि
 ने भवहृनोरिपुभयभंगकृदिभोः ॥ ९३ ॥ सर्वज्ञमूर्तये नित्यं प्रभवेते नमो नमः ॥ ज्वलत्पावकने

व२
कै२

घ२

श्रीवापा

त्राय सर्वज्वरहराय च ॥ ८३ ॥ सुप्रशन्ताय देवाय सर्वग्रहविमोचिने ॥ कल्याणं सर्वलोकानां सुखमा-
युः समादिश ॥ ८४ ॥ शान्तिरस्तु शिवं चास्तु सुप्रसन्नोऽस्तु शंकरः ॥ मारुतो मरुतो दुर्गा भैरवाश्च दिगीश्व-
राः ॥ ८५ ॥ शान्तिं दिशंतु नः सर्वे मित्रा राधनतत्पराः ॥ गरुडेश्वराश्च रुद्राश्च एकादशविधा अपि ॥ ८६ ॥
आयुर्गोप्यदाः संतु प्रणितां भुवनेश्वराः ॥ यतस्त्वागतं पापं तत्रैव प्रतिगच्छतु ॥ ८७ ॥ एतद्दोगादि-
पीडांस्तु जंतूनां हितमिच्छतां ॥ अपा मार्जनकं शस्त्रं शिवनामाभिर्मंत्रितं ॥ ८८ ॥ कुर्याच्छिवजया-
सम्पदग्रहरोगादिनाशनं ॥ भवेत्सुनिश्चितं तस्मात् कुर्यात्सर्वं प्रयत्नतः ॥ ८९ ॥ ॥ दुर्वा सो वाच

शिवनामाभिः

मार्जनं

॥ इत्येषा देवदेवेन शंभुना च स्वयं भुवे ॥ उपदिष्टा परां शान्तिं प्राणिपीडाहरं शुभां ॥ १०० ॥ देवेभ्यस्तु
निभिः सर्वैः श्रुत्वा भक्तिः समन्विते ॥ गृहीता परया भक्त्या सर्वलोकहिताय च ॥ १०१ ॥ यस्याः श्रवणं स्मरणं
मात्रेण ग्रहव्याधिभयानि च ॥ यक्षराक्षसवेताला भूतापस्मारखेचराः ॥ १०२ ॥ शाकिनी डाकिनी कृत्वा
महर्षी च पूतना ॥ बालानां ये ग्रहाः केचित्सुखांस्त्रीणां च ये ग्रहाः ॥ १०३ ॥ ते सर्वे च पलायंते गजानीकं य-
थाहरे ॥ तस्मात् सर्वप्रयत्नेन कुर्याच्छान्तिमिमां शुभां ॥ १०४ ॥ पश्येत्सां परमां विद्यां शिवरूपां तु जैमिने
॥ अकालमृत्युं जितवान् श्वेतो राजा यथापुरा ॥ १०५ ॥ सर्वज्वरादिपीडायां विद्यया जैमिनेन या ॥ भ

स्मरणं

श्रीवापा
८

क्याभावितयानां शीघ्रं समुपजायते ॥१०८॥ समं कश्चिदार्चनं कृत्वा जनाः शान्तिं जपन्ति ये ॥ शृण्वन्ति च
न ते वा वै ग्रहपीडाभयं क्वचित् ॥१०९॥ शिवां शान्तिमिमां भक्त्या शृणुयाच्छ्रवयन्ति ये ॥ स प्राप्नोतीति
कामाना युगारोग्यमेव च ॥११०॥ न तस्य विग्रहो घोरो यो न मये सदा शिवं ॥ मंत्राणां परमो मंत्रो भय
दुःखस्य हृदि ॥१११॥ हिताय सर्वलोकानां श्रीमहेश्वरभाषितं ॥ स ब्रह्मा स हरिः सोऽर्कः स शक्रो बहुरूप
मः ॥११२॥ धनाध्यक्षश्च भगवान्सर्वैकः सकलं जगत् ॥ सुखाद्यो महातेजाः तपसायः सुतोयितः ॥११३॥
॥ ददाति कृत्स्नं त्रैलोक्यं त्रैलोक्यादधिकं च यत् ॥ गुणान् व्यातुं न शक्नोति यस्मिन् ब्रह्ममादयः ॥११४॥

मन्वंतरं शतं नापि तं शिवं शरणां व्रज ॥ कामांगतागतं शुद्धं सर्वज्ञं सर्वतो मुखं ॥११५॥ तमा राध्य महेश
नमिहैवैवाप्नुयात्सुखं ॥ शिवः सर्वशिवः सर्वशिवः सर्वपुनः पुनः ॥ वचः शिवमयं श्रेयं वक्तवा त्वै च
तत्प्रयं ॥११६॥ नीलकंठविशालाक्षपार्वतीशमहेश्वर ॥ परमानंददेवेशनामोच्चारणमेव जातं ॥११७॥
न शपन्ति सकलारोगाः सत्यं सत्यं वदाम्यहं ॥ ॥ इति श्रीरुद्रयामले शैवापा मार्जनस्तोत्रं संपूर्णं ॥
गतेशां विवेकेन वेपथुनंदेऽधिके ज्येष्ठमासे खलु शुक्लपक्षे ॥ विरिंचित्तिथौ भेमगेश्वरमेव
बुधे वासरे श्रीललितपट्टदेवो ॥१॥ विष्णुमन्त्राद्युपसर्गादिनाशः मनोवांछितं सर्वसिद्धिं क

॥ श्रीसिद्धिमानो रुदेवज्ञकश्च शैवापर्यर्ज्वन्मात्रिर्ज्ञातिलेखः ॥ २॥